

TEKST 13: Koranen – om ophævelse af åbenbaringer og ny bederetning

Koranen er opdelt i 114 kapitler (suraer), der atter er opdelt i vers ('aya', plur. 'ayat'). Nedenstående sura-vers dateres efter T. Nöldekes kronologi til den tidlige periode i Medina.

5

Sura 2 – 106. Vi ophæver ikke nogen åbenbaring eller lader den gå i glemme uden at bringe noget, der er bedre eller lige så godt.¹ [...]

142. De tåbelige blandt menneskene siger: "Hvad har bragt dem bort fra den qibla², de havde?"
10 Sig: "Allah tilhører Østen og Vesten, Han leder den, Han vil, på den rette vej." 143. På denne måde har Vi gjort jer til et midtens folk³, for at I kan være vidner hos menneskene, og profeten være vidne overfor jer! Den qibla, du havde, bestemte Vi kun for at kunne skelne den, der følger profeten, fra den, der falder fra. Dette er vel en besværlig sag, men ikke for dem, som Allah retleder, og Allah vil ikke fordærve jeres tro, thi Han er mild og barmhjertig mod menneskene.
- 15 144. Vi har set, hvorledes du vendte og drejede dit ansigt mod himlen, men nu vil Vi vende dig mod en qibla, der vil behage dig: Vend dit ansigt i retning af den hellige bedeplads!⁴ Hvor som helst I befinder jer, skal I vende jeres ansigter i den retning. De, der har modtaget skriften, ved, at dette er sandheden fra deres Herre, og Allah overser ikke, hvad I gør. 145. Men selv om du kommer med ethvert underfuldt bevis til dem, der har modtaget skriften, vil de ikke følge din
- 20 qibla, og de følger heller ikke hverandres qibla. Og hvis du fulgte deres ønsker, efter at erkendelsen er kommet til dig, så ville du høre til de ugudelige. 146. De, hvem Vi har givet skriften, kender ham⁵, som de kender deres egne sønner; men en del af dem dølger trods deres viden sandheden. 147. Sandheden kommer fra din Herre, vær derfor ikke en af tvivlerne. 148. For enhver er der en bederetning, mod hvilken han vender sig; men I skal søge den bedste. [...]150.
- 25 Fra hvilket sted du så går ud, så vend dit ansigt i retning af den hellige bedeplads, og hvor I så er, så vend jeres ansigter i den retning, for at menneskene⁶ ikke skal få et våben mod jer undtagen de ugudelige blandt dem, og dem skal I ikke frygte, men I skal frygte mig [...].

30 J. M. Rosenløv: *Islam – Grundlæggelsen og den tidligste ekspansion* (2013)

[Da. overs. F. Buhl: *Quranen. Et Udvalg i kronologisk Rækkefølge* (1921) s.61, 64f.]

---

¹ Det såkaldte abrogationsprincip, ifølge hvilket ældre åbenbaringer kan ophæves (tilbagekaldes) af senere åbenbaringer. De sidst givne (yngste) åbenbaringer har derfor større vægt en de tidligste (ældste). Jf. 17,41 og 87,6-7

² *Qibla*: bederetning

³ *Midtens folk*: de bedste, der undgår de andres overdrivelser eller forsømmelser.

⁴ Dvs. Ka'baen i Mekka. F. Buhls kommentar (1954) s.78f.: "I begyndelsen af sit ophold i Medina benyttede Muhammed som qibla [...] Tempelpladsen i Jerusalem; men efter bruddet med jøderne bød han efter nogen vaklen at vende ansigtet mod den gamle helligdom i Mekka."

⁵ *Ham*: ifølge F. Buhl menes der her Muhammed, der påstås at være beskrevet i jødernes og de kristnes hellige skrifter. E. Wullf oversætter således, at det er den sande bederetning, som jøder og kristne kender, men skjuler.

⁶ Menneskene: F. Buhls kommentar (1954) s.79: "Jøderne, da Ka'ba som qibla jo efter Muhammeds påstand allerede var påbudt i Det gamle Testamente"